

# De fönefde Leksjuun Platt

Wer fött jonn well, *jit sisch opjank*.  
E dönn *Jerämsch* eß *zämelisch* schlank.

E *schäel räet Ooch* kick männeschmoöl en  
de *lenke Wästeteisch* uren.

*Jrömmele* send op Huuchdütsch Brösel,  
on op e *Schlaub* pass ene *Schlöißel*.

Een Mark, dat wore *hondet Fännek*.  
Dr *beißte Schötz* wid *Schötzekönnek*.

Für *Belder* bruch me ene *Rahm*,  
on füze *Nihne Noöl* on *Faam*.

En *Kengekommeliuun* die eß  
ene Ironk für e *Famelijefäß*.

Me säät anstatt: »*et eß am schmieße*«,  
»*et send de Ängelsch're am pisse*.«

E *Kömpsche* es e klee Jefääß.  
Wat *klüschtsch* eß, eß ominös.

Wer *deuße* deet on *schubb*, dä *kief*;  
en *Braatsch* eß e *jeschwätzisch Wief*.

*Kaschteiebööm* dont präschtsch blöhe.  
Et *Eiße* soll me jrönklisch *köjje*.

Wer *küümp*, dä eß sisch am beklaare,  
on jrööße eß: »*de Daachszik saare*«.

Jirlande heesche bej os *Schwöng*,  
an Katharina säät me *Treng*.

Ene *Pack-aan* dat eß ene Jreff.  
E *Mölleme Böötsche* eß e Scheff.

*Spließkühl* us-em Jaade eß  
e ganz jewöhnlich *jrön Jemöös*.

Fü *Luff ze schäppe* deet me *oome*.  
*Vijüelschere* send *bonkte Bloome*.

Für *Trödelskroòm* säät me och Krämpel.  
E *Been vam Döisch* dat eß ene *Stämpel*.

Wat net jeheuer eß, eß *klüschüsch*;  
wat net *verkiët* eß, dat eß rischtisch.

Ene kleene *Otz* dat eß janz wennisch.  
Met *Klänn* beschmierde *Häng* send *klännisch*.

Wer *lüsch*, dä hät verdeent, dofür  
se noher *usjeschubb ze krijje*.

Am *Fooß* eß hengedraan de *Fäesch*.  
Fü Bier ze *broue* bruch me *Jäesch*.

Für et Jesääß säät me och kott:  
dr *Hengesch*, de *Prütt*, *Baskei* on *Fott*.

Wer *laache sisch verbisse* kann,  
dä helt sisch *vri*, su säät me dann.

Die *frääsche Pöngel* hüere net  
op dat, dat me *em Joode* säät.

E *Naatshämp* of ene *Ponnejel* dräät  
me füze Schloffe *naats* em Bätt.

Für *enjetunk* säät me *jezopp*,  
on wer *ver-uuz* wid, wid *jefopp*.

Om *Schückelpäed* do *rigge Kenge*.  
E *quaatschisch Kenk* dat eß am *jrenge*.

En *Naal-Schië* es fü *Nääl* ze *schnijje*.  
Die *waabe* aaschleefend dann *wië*.

Om *Kopp* do dräät me *Kuutsch* on *Mötsch*.  
Wer net bej *Truuß* eß, eß *verdötsch*.

E *Ötzje* eß ene *Övveräb*;  
e *Hohn* eß ens en *Pöll* jewäb.

Met *Kuële* deet me *Fränkef spelle*;  
wer net *schnack kick*, dä eß am *schäële*.

Ene *Beißem*, dat eß flöck erklärt,  
eß e Jerät, met dat me kehrt.

Bej wennisch Dräck jenüüsch et at,  
wänn me dat met ene *Quespel* maat.

Wer *fempelt*, eß met Füür am spelle.  
wer disputiert, deet *tällewälle*.

En *Stäckebonn wiëß* an en Stang;  
ene *Körf* fü *Weisch* dat eß en *Mang*.

En *Baachjuffer* eß en Libäll;  
en Amsel eß bej os en *Mäll*.

En *Weische-Leng* tösche zwei Stange  
eß fü dr *Weisch* draan opzehange.

En *Jreßmäçluzzup* schmaat Jruëß on Kleen  
besongesch met *Rosenge* dren.

Ene *blaue Fläck* krit, wer sisch *stüß*,  
e ärmlisch Bätt dat eß ene *Püß*.

E *Deelsche* eß e kleen Jebäck,  
e hässlich *Wief* en ahl *Schateek*.

*Fröhje* konnt me et nauch *waare*,  
om *Trottwaa* dr *Dopp* ze schlare.

De *Döktesch* draare *wisse Kihle*;  
*sisch zaue* dat heesch *sisch be-ihle*.

En *Schwängelpomp* hät ene *Schwängel*;  
on jede *Ämmel* hät ene *Hängel*.

Ahl *afjedraare Kläç* send *Pluute*,  
on *Krööm* nännt me de Kirmesbude.

Jedöldisch bastele eß *prösche*.  
Zehn *Fänneç* wore ene *Jrösche*.

Ene *Säldewärm* eß sältsam schrullisch;  
ene *Fuulänzer* dat eß ene *Fullisch*.

A Nasepopel säät me *Mömmes*.  
E deck jruëß *Stöck* dat eß ene *Ömmes*.

Für Huusputz säät me bej os *Schrupp*.  
On wer am *deuvel* eß, der *schubb*.

Wer *Qom* deet *schäppe*, eß am *oome* ;  
en *Ruēs* on *Flätte* dat send Bloome.

En *Strongßfleesch* eß e fies Insäk;  
total verröck eß *stabelsjäck*.

E *Schärf* dat eß e *zänkisch Wief*,  
on *Ärf* eß alde Dräck am *Lief*.

Wänn disch jet ömhaut, kamme saare,  
du hötts dōbej *de Klenk jeschlaare*.

Wer sisch be-ihlt, der eß em *Zauh*.  
Ene Ärmel dat eß ene *Mau*.

En *Rabbelskeß* eß e Jefährt,  
dat eß net allzo völl mih wert.

Wänn ene *Onverdraach* besteet,  
eß dat, weil me sisch net *verdräät*.

*Äeze* deet me *kevere*.  
*Spöi* lööf us bejm *Seevere*.

Wänn emme wię *Fötz* äntstōnn,  
hät dat met Flatulenz ze donn.

*Köngßel* dat eß *Piefeseever*,  
en *Onduch* krißte usjedrevve.

Wer *se knöll hät*, dä sit dubbel.  
»Der Hobel« eß op Platt »*die Hubbel*«.

Wer wik *verreeß*, kann völl *erläęve*.  
Met *Spöi* drop blief en *Frejmark* kläęve.

En *Bull* dat eß en *Kreßboomkuęl*,  
dä »Hansi« ene *Kanallije-Vuęl*.

Bej zwei on mih Persuune kamme  
bejrööße sisch met: »*Tach zesaame*«.

En *Tubakspief* dat eß en *Kösch*;  
ene *Fullisch* nännt me *fuule Lösch*.

En kleene *Bütt* dat eß en *Zeng*,  
on *Eischwiele* lik a de *Eng*.